

вобытнѣ-тѣ чистотѣ на догмата за происхожденіе-то на Св. Духа и съ дозволеніе отъ Папы-ты своевольно дръзнула да измѣнява и отъ прѣданія-та на Святы Отцы: тога Православна-та Вѣсточна Црква испрво ѿ обличявала чрезъ свои-ты Патріарсы; а когато Римскы-ти Првосвященници никакъ ся неоставили отъ свои-ты остѣпленія, тога Восточна-та Каѳолическа Црква, за да упаци Православіе-то въ всичкѣ-тѣ му првобытнѣ цѣлостъ и чистотѣ, принудила ся съ-всѣмъ да прѣкъсне съѣзъ съ Римскѣ-тѣ Црkvѣ (въ 1052 лѣто). Отъ това врѣмя ся продлѣжава тая жялостна развала, отъ врѣмя на коѣто Римска-та Црква е прибавила много нововведенія, чужды на древне-то Православіе отъ Вселенскѣ-тѣ Црkvѣ; по причинѣ на тыя нововведенія произлѣзохъ испослѣ новы ереси на *Іоанна Гусса*, *Лютера*, *Калвина* и *Цвинглія*, които увлѣкохъ слѣдъ себе много послѣдователи.

А наша-та Православна Восточна Црква процвѣтава подъ управленіе на Патріаршескыты Престола, които ся като прѣдставители на древны-ты Црквы; зачото вси тѣи заедно образувать Еднѣ, Святѣ, Соборнѣ и Апостолскѣ Црkvѣ, коѣто и *врата адови* *неодолѣють*, спорядъ думы-ти на самого Христа Бога, който ся е обѣщаль да прѣбѣде съ неѣ во вся дни до скончанія вѣка. Аминѣ.

К Р А Й.